

geringen. Den højtærede Konseilspræsident har ogsaa tidligere henvist til, at hvad der bevægede ham til at blive staaende ved dette Tal, var den Omstændighed, at det var det dobbelte af Landstingets Medlems-tal, og at det ved Grundlovens Givelse var den oprindelige Tanke, at Folketingets Medlemsantal skulde være dobbelt saa stort som Landstingets. Men for øvrigt er jo dette Ræsonnement: Hvorfor skulde det saa ikke være 133, et meget barnligt Ræsonnement. Naturligvis bliver det altid en Skønssag, om man vil nævne det ene eller andet Tal, men naar der nævnes et bestemt Tal, er det ud fra den Betragtning, at det er uhensigtsmæssigt, at Folketingets Medlemsantal forøges meget stærkt. Det ærede Medlem raillerede over min Karakteristik af Ordet „omtrent“. Men naar nu Kendsgerningen er, at hvis man ikke skal binde Lovgivningsmagten paa en meget uheldig Maade, maa man give dette Ord en ret betydelig Rummelighed i Fortolkningen, og da forekommer det mig, at man handler klarest til alle Sider, naar man præciserer, hvilken Rummelighed man tillægger det, og nogen Realitetsindvending derimod har det ærede Medlem heller ikke fremført. Men saa mener det ærede Medlem, at naar vi have betegnet Ordet paa denne Maade og givet det den Rummelighed, behøve vi ikke at sige mere i Resten af Punktum'et og ikke at nævne Vælgertallet og Befolkningens Tæthed. Det ærede Medlem har ikke noget imod, at vi give København 2—3 Kredse færre, end Byen efter Folketallet kan tilkomme. Det kunde gøres, uden at der kom til at staa noget derom i Grundloven. Ja, naturligvis det kunde det. Men hvorfor er der kommet til at staa noget om det i Grundloven? Det er kun, fordi der har været Uenighed om dette Punkt. Der har indenfor Udvalget været meget delte Meninger om, hvorvidt man skulde lægge Vælgertallet eller Folketallet til Grund. Da vi nu ønskede at tage Hensyn til disse forskellige Meninger, have vi sat Folketallet som det principale — det havde Tilslutning fra forskellige Sider i Udvalget —, men vi mente, at vi skyldte dem, som ønskede at tage Vælgertallet i Betragtning, at det kom med. Og hvad Befolkningstætheden angaar, er Mindretallet indenfor Udvalget — Socialdemokraterne og de, som slutte sig til dem — kun modstræbende gaaet til at tage dette Hensyn, og det er ingenlunde sikkert, at man, hvis det ikke var blevet slaaet fast, at det Hensyn skulde tages, bag efter havde slaaet sig til Ro med, at København

skulde have nogle Kredse mindre. (*Borgbjerg*: Nej!) Det ærede Medlem siger nej, og det er jo ogsaa ganske naturligt, at det saa siden vilde blive fremstillet som Valgeometri og Valgsnyderi, og det er derfor ganske rigtigt, naar man mener at have reelle Grunde til at tage disse Hensyn, at man da enes med Mindretallet om, at disse Hensyn skulde tages, og med hvilken Begrænsning, saa at der ikke derpaa kan støttes nogen Anke mod os. Det ærede Medlem fremhævede, at Vælgertallet ikke faar videre Betydning. Det er meget rigtigt, at paa den af Indenrigsministeren anførte Tavle faar det kun Betydning paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til København. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at baade for Sjælland og Fyn vil det, saaledes som Beregningen er efter 124 Kredse, faktisk faa noget større Betydning. Men selv om det i og for sig havde mindre Betydning, er det dog en tilstrækkelig Grund til at tage det med, at der er en Side i Udvalget, som ønsker at lægge Vægt derpaa, medens paa den anden Side ikke alle ere enige om, at det skal tages med. Derfor er det nødvendigt at præcisere det i Grundloven. Indholdet af vor Overenskomst er det, at paa den ene Side stilles Folketallet op som Princip, og paa den anden Side tages ogsaa det nævnte Hensyn med ved Siden af. Saa siger det ærede Medlem: Naar I tage andre Hensyn med, hvorfor nævne I det saa ikke i Grundloven, at de tages med? Ganske simpelt, fordi man fra de forskellige Sider i Udvalget har været enig om, at disse Hensyn skulde tages, og det derfor ikke var nødvendigt at nævne dem i Grundloven, idet det saa altid blev en Skønssag, om man vilde nævne dem der.

Det ærede Medlem mener, at vi lige saa godt som at gaa til denne Grundlovsforandring kunde have lavet 8—9—10 ny Kredse, det vilde blive det samme. Det synes at tyde paa, at det ærede Medlem ikke i nogen særlig Grad har sat sig ind i Sagen. Thi hvad er det, vi sige? Naar vi føje den Kommentar, som indeholdes i Betænkningen, til, hvad der staar i Grundloven, sige vi, at de Kredse, som ere under 14,000 eller over 25,300, skulde undergaa en Forandring. Nu er der i Landet kun 3 Kredse under 14,000, men 26 over 25,000 og 24 over 25,300. Naar vi have faaet den nuværende Folketælling tilendebragt, er det højst sandsynligt, at der er nogle flere Kredse, der stige saaledes op, at de skulde undergives Forandring. Det ærede Medlem for Københavns